

Det er ganske vist en Luxusartikel, men det er dog en Afgift, der tages fra den Ubemidlede. Jeg skal ikke tage hele Tobaksafgiften. Det er klart, at Cigarer og importerede Røgtobakker ere en finere Sort, men tager jeg Raatobakken, er der paa denne Sats lagt en forøget Afgift af mellem 6 og 700,000 Kr., og dertil kommer en Hovedpost, nemlig Forøgelsen af Brændevinsafgiften og Maaafgiften. Naar man sammenligner disse Afgifter, vil man finde, at de udgjøre betydelig Mere, end hvad der er taget bort paa den anden Side. Man kan sige, at det er hensigtsmæssigt at fordyre Tobak, Brændevin og Ol, og det skal jeg fuldkommen indrømme, men det forandrer ikke det Faktum, at den Forøgelse, som er lagt paa disse Forbrugsartikler og som tildels gaar ud over den store, ubemidlede Mængde, er større end det, som er blevet taget bort fra dem. Jeg tror derfor, at Billighed kræver, at man gaar noget videre i saa Henseende, og jeg vil henstille, som ogsaa foregaaende Talere have gjort, at ogsaa Kaffe fritages, og det er saameget heldigere, som det, at Kaffe bliver billigere, er et passende Supplement til, at Brændevin og Ol blive dyrere. Det er den fattige Mand's Kompensation, det er Hjælpen, ikke alene til den fattige Mand, men til hans Familie, medens Afgiften af Brændevin og Ol gaar ud over ham alene. Nu er det ganske vist rigtigt, naar man har sagt, at den fattige Mand, den hele ubemidlede, store Masse af Befolkningen faar en anden stor Kompensation. Den faar det derved, at Tolden paa Raastoffer og Hjælpstoffer og alt det Andet bliver hævet, thi det vil i høj Grad give forøget Virksomhed og Fortjeneste. Det skal jeg erkjende, men den Indtægt, den Fordel, man faar derved, er af indirekte Art. Det er en Fordel, som alle Samfundsklasser faae Del i, den er fælles for Alle; men foruden denne indirekte Fordel, der er fælles for Alle, er der nogen Grund til at give de Ubemidlede en direkte Fordel. Det være mig tilladt her at gjøre en Bemærkning til min ærede Sidemand, det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (Schou). Han kom med en Bemærkning om Jernbaner og deres Bygning's Betydning for Arbejderne, og han turnerede den paa en noget skarp Maade. Han sagde, hvis jeg ikke mindes feil, saaledes: Hvad vilde have været bedst for vor Arbejderklasse, enten at den var bleven fritagen for Afgiften af de store Forbrugsartikler, eller at der ingen Jernbaner var bleven bygget? Ja det er klart, at, naar Valget er der imellem, er det selvfølgeligt, at den

har mere Gavn af, at Jernbaner ere bleve byggede, men jeg kan ikke erkjende, at der er nogen Logisk Forbindelse mellem de to Ting. Jeg kan ikke erkjende, at Danmark virkelig skulde være saa fattigt, at det, for at bygge for disse 130 Millioner Kroner Jernbaner, skulde være nødt at gjøre Kassen dyrere for den fattige Mand. Jeg kan ikke tro Andet, end at Samfundet uden det vilde have havt Raad til at gjøre det. Denne Udtalelse fra mig er lidt skarpt turneret, men jeg tror, at det er berettiget overfor den Maade, hvorpaa det ærede Medlem fremstillede Sagen. Det fjerde Punkt, som har været det ledende for den høitærede Finansminister ved Udarbejdelsen af Forslaget, er Beskyttelsen, Opretholdelsen af den faktisk bestaaende Beskyttelse. Og saa med Hensyn til dette Punkt kan jeg fuldstændig slutte mig til den høitærede Finansministers Betragtning. Jeg anser det for at være den fuldkommen rette Maade at behandle denne Sag paa, og der er jo i Virkeligheden ikke kommet væsentlige Indvendinger derimod fra nogen Side, saa jeg finder ikke Anledning til nærmere at gaa ind paa at forpære Beskyttelsen. Da det er indrømmet fra alle Sider, da det er et Faktum, der er givet, er det ikke nødvendigt at argumentere derfor. Men idet man vistnok maa gaa ind paa, at Beskyttelsen som Princip opretholdes, forhindrer det ikke, at der kan være Anledning til paa forskjellige Maade at omregulere Beskyttelsen. Den Omstændighed, at Raastoftolden ophæves, kan jo give Anledning til maafke hist og her en Reduktion. Der er flere Steder, hvor Beskyttelsen er for høj, der er andre Steder, hvor den er for lav; der er visse Tilfælde, hvor Beskyttelsen er af en saadan Art, at den snarere skader Industrien end hjælper den; men en saadan Omregulering vil man jo forhaabentlig let kunne komme ud over. Jeg tror, at naar man engang skulde kunne komme til Frihandel, er den Vej, man maa følge, den samme Vej, som de fleste af de Nationer, som have nærmet sig Frihandelen, have fulgt, og som ogsaa tildels er fulgt af den eneste Nation, som fuldt ud har gennemført den, nemlig England, og det er Gjensidighedens og Traktaternes Vej. Jeg tror, at det er den eneste mulige og eneste berettigede Vej, ad hvilken man kan komme fra Beskyttelse til Frihandel. Jeg kommer her ind paa et Spørgsmaal, som blev reist af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage), og som den høitærede Finansminister gjorde til Gjensidighed for nogen Dmtale i hans Foredrag igaar. Jeg tror, at den ærede Finansminister har gjort det ærede Medlem nogen Uret.